

OKRESNÍ SOUD V ČESKÉ LÍPĚ

Děčínská 390, 470 52 Česká Lípa

tel.: 487072111, fax: 487523223, e-mail: podatelna@osoud.cli.justice.cz, IDDS: 9ddabq5

NAŠE ZNAČKA: 30 Si 52/2024
VAŠE ZNAČKA:
VYŘIZUJE: Bc. Zuzana Koppanová
DNE: 1. března 2024

ŽADATEL: [REDACTED]

Vážený [REDACTED]

k Vaší žádosti doručené Okresnímu soudu v České Lípě dne 27. 02. 2024, Vám v příloze zasílám v anonymizované podobě rozhodnutí zdejšího soudu 42 T 166/2011 – 226 ze dne 21. 2. 2013 a rozhodnutí odvolacího soudu 31 To 122/2013 – 242 ze dne 5. 6. 2013.

příloha: 2x

S pozdravem

Mgr. Roman Kot'átko v. r.
předseda soudu

Shodu s prvopisem potvrzuje Bc. Zuzana Koppanová.

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v České Lípě rozhodl při hlavním líčení konaném dne 21.2.2013 v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Alice Havlíkové a přísedících Jiřího Skřivana a Marie Sykáčkové, **t a k t o :**

obžalovaný

██

██
██

se uznává vinným,

že

v přesně nezjištěné době od 1.2.2007 do dubna 2008 v ██████████ v ██████████ v ██████████
nejméně v jednom případě pohlavně zneužil dceru své družky nezletilou ██████████
nar. ██████████ tím, že si s ní lehl do postele, svlékl ji na horní polovině těla, hladil ji a líbal na
prsou a břicho, říkal jí, že s ní chce mít sex, nejméně ve dvou případech byl s nezletilou v posteli a
měl erekci a tohoto jednání se dopustil přesto, že věděl, že nezletilá je mladší 15 let a tato mu
byla svěřena do dozoru, čímž ji vystavil nebezpečí prisvojení si návyků nevhodných pro její věk,

t e d y

osobu mladší než 15 let jiným způsobem pohlavně zneužil a spáchal tento čin na osobě svěřené
jeho dozoru, zneužívaje její závislosti,

z nedbalosti vydal osobu mladší než 18 let nebezpečí zpustnutí tím, že ji sváděl k nemravnému
životu,

č í m ž s p á c h a l

trestný čin pohlavního zneužívání dle § 242 odst. 1, 2 trestního zákona platného do 31.12.2009,

trestný čin ohrožování výchovy mládeže dle § 217 odst. 1 písm. a) trestního zákona platného do 31.12.2009.

Za to se o d s u z u j e

podle § 242 odst. 2 tr. zákona účinného do 31.12.2009 a § 35 odst. 1 tr. zákona k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání **dvou (2) let**.

Podle § 58 odst. 1 tr. zákona se výkon tohoto trestu **podmíněně odkládá** a podle § 59 odst. 1 tr. zákona se stanoví zkušební doba v trvání **tří (3) let**.

Podle § 72 odst. 2 písm. a) trestního zákona se obžalovanému ukládá **ochranné sexuologické léčení** a to ambulantní formou.

ODŮVODNĚNÍ

Státní zástupce Okresního státního zastupitelství v České Lípě podal dne 14.11.2011 ke zdejšímu soudu obžalobu na [REDAKCE] [REDAKCE] pro jednání právně kvalifikované jako tr. čin pohlavního zneužívání dle § 242 odst. 1,2 tr. zákona a tr. čin ohrožování mravní výchovy mládeže dle § 217 odst. 1 písm. a) tr. zákona platného do 31.12.2009, jichž se měl dopustit způsobem blíže uvedeným ve výroku podané obžaloby.

Obžalovaný [REDAKCE] [REDAKCE] jednání, které je mu kladeno za vinu, v přípravném řízení i v hlavním líčení popřel. Uvedl, jak se seznámil s matkou nezletilé [REDAKCE] [REDAKCE] která se na něj obrátila ve věci problematického vztahu s bývalým manželem [REDAKCE] [REDAKCE]. Začali se vídat, společně navštěvovat, jejich vztah byl zpočátku pěkný. Když se dozvěděl, že spolu čekají potomka, rozhodl se postarat o dítě, a tak odešel z [REDAKCE] [REDAKCE] Asi na jaře r. 2007 si hledal práci. Poslední dva měsíce než ukončil práci v [REDAKCE] [REDAKCE] již bydlel zvlášť, k 30. červnu 2008 si odstěhoval své věci k rodičům do [REDAKCE] v té době byl jejich společnému synovi [REDAKCE] asi rok. S matkou [REDAKCE] si vyměňovali e-maily, řešili vztah k [REDAKCE] jeho matka mu zpočátku kontakt se synem odpírala. Zpočátku to bylo kvůli zdravotnímu stavu [REDAKCE] později to považuje ze strany matky za mstu, a to vzhledem k tomu, že poukázal na její vztah se spolužákem jejího [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] věděla, že je [REDAKCE] [REDAKCE] může jí z [REDAKCE] [REDAKCE] i [REDAKCE] hlediska pomoci. Měla problémy s výchovou dětí a rozpadlý vztah s [REDAKCE] [REDAKCE] Byla to první žena, kterou poznal intimně. Obě její děti měl rád, říkaly mu tatínku. S nezletilou [REDAKCE] byl občas sám, když byla [REDAKCE] kvůli rizikovému těhotenství v nemocnici nebo poté, když byla v porodnici s [REDAKCE] [REDAKCE] byla velmi vitální, neposedná, často se k němu přišla spontánně pomazlit. Dováděli spolu, skotačili, hráli nějaké hry nebo jí četl pohádku. S [REDAKCE] spolu žili od r. 2006 do dubna 2008, provozovali spolu běžný sex. Když bylo potřeba, [REDAKCE] i koupal. Ve [REDAKCE] spala [REDAKCE] spolu se starším bratrem [REDAKCE] v pokoji, oni s [REDAKCE] v ložnici. V [REDAKCE] [REDAKCE] měl [REDAKCE] vlastní pokoj, předtím, než se narodil [REDAKCE] spali s [REDAKCE] v obývací, kde byla velká manželská postel. Tam se odehrával veškerý život. S nezletilou [REDAKCE] leželi vedle sebe v posteli, dívali se na televizi. Jednou, když [REDAKCE] koupal, bylo to v [REDAKCE] [REDAKCE] byla hravá, vzala mu do prstů jeho přirození, jeho to během chvíličky „vzalo“ a došlo k vyvrcholení. Její matce o tom, k čemu došlo, řekl. Popírá, že by měl [REDAKCE] svléknout, hladit po intimních místech. Pochybuje o tom, že by [REDAKCE] měla povědomí o tom, co je to sex. Nechodil doma nahý, maximálně přecházel nahý z koupelny do pokoje. [REDAKCE] uvádí, že u něj přes oblečení viděla vzrušení, to však nesouviselo s [REDAKCE] ale s nějakou četbou, představami, televizí. Vztah s [REDAKCE] se postupně horšil, neměl [REDAKCE] byl na [REDAKCE] [REDAKCE] chyběly jim peníze. Z rozpadu vztahu byl nešťastný. Když se odstěhoval, viděl [REDAKCE] asi dvakrát. Pokud jde

o syna [redacted] naposledy se s ním podle dohody vídal pravidelně. K doplňujícím dotazům uvedl, že si s [redacted] vzájemně dělali masáže zad a chodidel, [redacted] přiběhla, že chce taky, a tak jí za přítomnosti [redacted] namazal záda a chodidla. [redacted] velmi žárlila na [redacted] [redacted] byla stále zaměstnána [redacted] on byl více s [redacted] Dále poukazuje na časovou souvislost, kdy trestní oznámení bylo doručeno na policii 7.4.2011, tedy měsíc po e-mailu, kterým oznamoval závadovost jejího vztahu s [redacted] [redacted] na OSPOD Městského úřadu v [redacted] [redacted] V tu dobu syn [redacted] začal jezdit do [redacted] [redacted] [redacted] první jeho návštěva byla 9.12.2010. Matka se mstí za její vlastní zneužívání, i kdyby on teoreticky udělal něco zlého, měl by pro ni jako [redacted] být [redacted] od [redacted] nemyslitelný, vidí to jako nezakotvenost a selhání ve [redacted] jako rebelství, vzpouru a mstu nejen vůči němu, ale fatálně i v [redacted] smyslu i vůči [redacted] a [redacted]

Svědkyň [redacted] [redacted] a [redacted] [redacted] [redacted] ve své výpovědi před soudem uvedla, že toto centrum slouží jako pracoviště pro děti týrané a sexuálně zneužívané. V listopadu r. 2010 se na ně obrátila [redacted] [redacted] nejprve do péče nastoupil syn [redacted] poté od r. 2011 začala pracovat s [redacted] z důvodu podezření ze sexuálního zneužívání panem [redacted] První kontakt s dítětem slouží k seznámení s psychologem a pracovištěm, [redacted] navazovala kontakt, při druhé konzultaci byla schopná toto téma otevřít, říkala, že měla být panem [redacted] v minulosti zatahována do postele, pan [redacted] ji měl hladit a líbat na celém hrudníku a na prsou. Hovořila též o společném koupání ve vaně. Rozhodně to v ní nevyvolávalo dojem, že by [redacted] měla tato sdělení naučené od matky, za působení v dětském krizovém centru vedla stovky rozhovorů se sexuálně zneužívanými dětmi. [redacted] byla schopna popsat své úzkostné stavy, které s tím souvisí, byla schopna popsat, jakým způsobem vnímala narušení svého vztahu s mladším bratrem [redacted] [redacted] bratr se s otcem stýkal a vnášel do rodiny témata, která s panem [redacted] souvisela. Je typické, že zneužívané děti nesdělují tyto věci bezprostředně po sexuální atace, protože jsou emočně zasažené a zmatené nepřiléhavostí té konkrétní situace. [redacted] se tak matce hned nesvěřila, protože jí mělo být panem [redacted] vyhrožováno, že ji matka přestane mít ráda, pokud jí nějaké informace sdělí. Stěžovala si na bolesti břicha, žaludku, objevila se u ní i migréna, což je obrázek úzkostného dítěte. [redacted] vnímá jako bystrou charakterní dívku, její sdělení a emoční projev včetně důsledků na ni působí velmi autenticky. Důvodem návštěvy paní [redacted] bylo pro chování pana [redacted] k [redacted] [redacted] Konzultace vedly kolegyně. Paní [redacted] ji ohledně [redacted] informovala o ejakulaci pana [redacted] ve vaně před [redacted] focení [redacted] i to, jak je přistihla spolu potmě pod dekou. Při popisu toho, jak ji pan [redacted] měl osahávat, uvedla, že říkal, že chce dělat to na „S“, spolu si ujasňovaly, že měl na mysli sex. Pro samotné dítě, které je atakované, je velký rozdíl v celé struktuře rodiny, jestli osoba, která dítě atakuje, žije v domácnosti či nikoli. Děti standardně odpovídají velkým emočním útlumem celého spektra svých emocí, své psychické dojmy dokážou prožít až v momentu, kdy zneuživatel není v bezprostřední blízkosti.

Svědkyň [redacted] [redacted] ve své výpovědi před soudem uvedla, že s otcem [redacted] se seznámili asi v 15-16 letech, v 18 letech otěhotněla, vzali se, manželství nebylo funkční, a tak se rozvedli. V r. 1999 se seznámila s manželem [redacted] po dvou měsících se sestěhovali a vzali se. Narodila se jim dcera [redacted] Manželství bylo komplikované, [redacted] měl problémy s alkoholem, byl agresivní. V současné době nejsou v kontaktu, pravděpodobně žije v [redacted] [redacted] poprvé viděla, když byla ještě s [redacted] na doporučení [redacted] [redacted] Když byly [redacted] asi 3 roky, nastěhovali se k němu na [redacted] [redacted] [redacted] se jí v tu chvíli velmi líbil, chodili do [redacted] a na společné návštěvy. Byl k ní hodný. Začal mezi nimi vznikat vztah, začali spolu chodit. Když byla těhotná, jel [redacted] do [redacted] na [redacted] a na [redacted] [redacted] ve [redacted] oznámil její těhotenství. [redacted] upřednostňoval jiné aktivity, než pohlavní styk, když měli styk, bylo to vždy krátké. Přestěhovala se s dětmi k [redacted] do [redacted] [redacted] ho měla ráda. Pokud jde o tu vanu, bylo to tak, že [redacted] se šel s [redacted] koupat, bylo jí asi 5,5 roku, [redacted] přiběhla taková vysmátá, že tatínkovi vyteklo z přirození něco bílého. [redacted] přišel vzápětí

za ní, tak na něj spustila, jak tomu má rozumět. ■■■ měl předčasnou ejakulaci vzhledem k tomu, že z důvodu jejího těhotenství spolu intimně nežili. Naznačila mu, že to je už za hranicí. ■■■ s dětmi trávil víc času než ona, ■■■ si k ■■■ často lehal, třeba ráno, když byly pohádky. Viděla několikrát, že má erekci, na to jí řekl, že je patologicky žárlivá. Jednou se vrátila, bylo asi 5 nebo 6 hodin odpoledne, překvapilo ji, že je zhasnuto, rozsvítla v obýváku, oni tam byli na té posteli. Začala se bát, že se něco děje. S ■■■ se domluvila, on se odstěhoval, jezdil do ■■■ za ■■■ Psali si dopisy, v jednom z nich ho snad nazvala i pedofilem, on ji nazval děvkou, když spala s ■■■ muži. Říkal, že ho musí milovat. Osočoval ji, že je čarodějka. ■■■ byl nemocný, čtyřikrát denně mu dávala pečlivě odměřené léky. ■■■ se vrátil do služby jako ■■■ ■■■ vnímala ■■■ jako vetřelce, byla často s ■■■ v nemocnici, ■■■ to špatně snášela. ■■■ je hypersenzitivní na stud, říkal, že tatínek ho svléká a začal koktat. Proto vyhledala kontakt na ■■■ ■■■ ■■■ a obrátila se na ně. U ■■■ nezjistili zneužívání, ale vyhodnotili jednání ■■■ ■■■ jako jednání mající posunuté hranice intimity. Vyžádali si do péče ■■■ kdy se u ní dostavily deprese, zhoršila se ve škole, plakala a nechtěla sama spát. Když s ní začala jezdit do krizového centra, ptala se jí, jak to bylo s ■■■ a ■■■ jí řekla, kdyby na to přišla, že by se na ni strašně zlobila. Povídaly si, ■■■ začala brečet a řekla jí, že ji ■■■ měl svlékat, zatahovat do pokojíčku do její postele a říkat jí, že s ní chce mít to slovo od „S“. Paní psychologka jí někdy v polovině března řekla, ať podá trestní oznámení, což učinila.

V přípravném řízení byl vyhotoven znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a sexuologie k osobě obžalovaného ■■■ ■■■ Znalec na základě provedeného vyšetření dospěl k závěru, že obviněný netrpí žádnou duševní poruchou či chorobou ve vlastním slova smyslu, pouze ■■■ ■■■ Je u něj patrné

■■■ Žádnou duševní poruchou či chorobou ve vlastním slova smyslu obžalovaný netrpěl ani v době údajného páchání vyšetřované trestné činnosti, trpěl pouze ■■■ ■■■ Jeho rozpoznávací a ovládací schopnosti nebyly ovlivněny duševní poruchou či chorobou. Pobyt obžalovaného z hlediska sexuologického může představovat určité riziko a proto v případě, bude-li mu trestná činnost prokázána, znalec navrhuje uložení ochranného léčení sexuologického v ambulantní formě. Obžalovaný je schopen plnohodnotné účasti v trestním řízení. Obžalovaný nespáchal činy, z nichž je viněn, pod vlivem alkoholového opojení a je schopen se zdržet požívání alkoholických nápojů. Pokud bude obžalovanému prokázáno, že se dopustil skutků, z nichž je viněn, pak motivací byla přítomnost ■■■ ■■■ – ■■■ ■■■ Schopnosti ovládací byly v čase páchání trestných činů negativně ovlivněny touto ■■■ ■■■ – byly sníženy měrou podstatnou. Schopnosti rozpoznávací nebyly nikterak významně ovlivněny.

Dále byl v přípravném řízení vyhotoven znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví klinické psychologie k posouzení věrohodnosti výpovědi nezletilé ■■■ ■■■ ■■■ Soudní znalkyně dospěla k závěru, že obecná věrohodnost nezletilé ■■■ ■■■ jako psychická způsobilost správně vnímat, hodnotit, pamatovat si a reprodukovat prožité události je z psychologického hlediska bez známek oslabení, resp. je však nutné počítat s možnostmi neúmyslných drobných nepřesností, kdy s časovým odstupem si nemůže pamatovat přesnější časové údaje a nepodstatné podrobnosti. Nebyly zjištěny poruchy intelektu, poznávacích schopností, vnímání, paměti, pravé konfabulace, bájně lhavosti, extrémně vystupňované fantazie. Nezletilá není však schopna s ohledem na svůj tehdejší věk a časový odstup např. popsat jednotlivé situace, dochází k prolínání jednotlivých událostí a předmětné jednání může popsat spíše jen stručněji a vcelku. Specifická věrohodnost je plně v kompetenci soudu, z psychologického hlediska se jeví sdělení nezletilé o nevhodných kontaktech ze strany pana ■■■ kdy doteky zasahovaly do její intimity, s vyšší mírou pravděpodobnosti jako reálné prožitky. Znalkyně průkazně nezjistila, že by ke své výpovědi byla navedena jinou osobou, její

reaktivita a popis událostí nemá charakter naučenosti, mentorování, reaktivita je spontánní, nezastírá negativní postoje k panu [REDAKCE] Vztah k panu [REDAKCE] je negativní i v tom smyslu, že se identifikuje s matkou, resp. s negativním postojem matky, ale nejsou podklady pro to, že by ji matka navedla ke zcela falešným obviněním. Nezjistila ani jiný průkazný motiv pro falešná sdělení k předmětným událostem, ze svých sdělení nemá ani sekundární zisk. Svými zážitky se nikde nechlubila, nepředváděla, např. v dětském kolektivu, nesnažila se tímto způsobem upoutat pozornost ke své osobě. V době znaleckého vyšetření již nezletilá nevykazuje známky psychosomatických obtíží, zvýšené úzkostnosti, obav, čtenějších stresů, depresivních prvků, neurotického chování, je patrné, že její psychický stav se kompenzoval psychoterapií v [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE]

V hlavním líčení byl proveden výslech znalkyně [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] která nad rámec vyhotoveného znaleckého posudku uvedla, že pokud má nezletilá hovořit o událostech, které se udály v období jejích 5-7 let, až ve věku 10 let, tak si nemůže vybavit časové úseky, četnost, nedokáže přesně vyjádřit details, takové dítě si spíš vybaví prožitek, že se jí stalo něco nepříjemného. Událost ve vaně byla popsána všemi zúčastněnými. Nezletilá uváděla nepříjemné dotyky na horní polovině těla, ve znaleckém posudku je nazvala zásahem do tělesné intimity nezletilé. Dále uvedla, že se ve své praxi setkává s tím, že řada dětí se nesvěří s podobným jednáním, pokud tam nebyla agrese, bolest, dotyky na nejintimnější místa, nucení k nějakým sexuálním aktivitám s pachatelem, okamžitě poté, co k takovému jednání došlo.

Svědkyňě [REDAKCE] [REDAKCE] babička nezletilé [REDAKCE] ve své výpovědi před soudem uvedla, že v době, kdy k předmětnému jednání mělo docházet, byla [REDAKCE] strašně úzkostná, chovala se rozdílně oproti době předtím. Když se dozvěděla o té události ve vaně, řekla dceři, že to musí vyřešit. O sexuálním obtěžování se dozvěděla od dcery, až když byly v [REDAKCE] na [REDAKCE] [REDAKCE] Když se [REDAKCE] na to ptala, má dojem, že jí říkala, že ji líbal na břicho nebo na tělo. Ohledně té vany jí řekla, že za ní vlezl do vany a že mu vytekla taková bílá vodička. Dále jí sdělila, že jí obžalovaný řekl, že o tom nesmí povědět mamince, protože by se maminka strašně zlobila. Dcera jí řekla, že obžalovaného s [REDAKCE] jednou našla pod dekou, když přišla, že takto spolu leželi u televize.

Svědkyňě [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] bývalá [REDAKCE] učitelka nezletilé [REDAKCE] [REDAKCE] ve své výpovědi před soudem uvedla, že [REDAKCE] měla od [REDAKCE] do [REDAKCE] třídy, v [REDAKCE] třídě pak přešla na jinou základní školu. Matka jí řekla, že [REDAKCE] měla být někdy kolem jejího pátého roku zneužita, říkala, že se měl obžalovaný před ní ukájet. Říkala, že byli u psychologa, nejprve chodili k psychologovi [REDAKCE] [REDAKCE] poté začali jezdit do nějakého [REDAKCE] [REDAKCE] Ví o tom, že matka psala [REDAKCE] omluvenky, že má prudké bolesti hlavy. U [REDAKCE] si nikdy nevšimla, že by byla zakřiknutá a stranila se kolektivu. Říkali jí, že v [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] to vyhodnotili jako normální stav, že se stav po sexuálním zneužívání projevuje pokaždé jinak. Ohledně [REDAKCE] spolupracovali s psychologickou poradnou, měla [REDAKCE] [REDAKCE] a [REDAKCE] měla problémy s [REDAKCE] [REDAKCE] Jinak to byla velmi inteligentní dívka. Ve škole mluvila o bratrovi [REDAKCE] a [REDAKCE] který byl vážně nemocný a maminka s ním musela často odjíždět na různá vyšetření.

Svědkyňě [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] OSPOD Městského úřadu v [REDAKCE] [REDAKCE] ve své výpovědi uvedla, že spisová dokumentace je u nich v odboru vedena od 4.11.2005. V r. 2007 a v prvním čtvrtletí roku 2008 šetření v rodině neprováděli. Šetření provedli až na základě podnětu obžalovaného [REDAKCE] s datem 11.2.2011. Paní [REDAKCE] jí v rámci prováděného šetření dne 7.3.2011 uvedla, že má 3 děti, [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] a [REDAKCE] [REDAKCE] Ví, že v době soužití s otcem [REDAKCE] byly v rodině problémy s alkoholem, hádky, fyzické napadání, o tom ví od matky. Pokud jde o [REDAKCE] [REDAKCE] pokud je jí známo, zpočátku byl kontakt s otcem bezproblémový, později začal [REDAKCE] zdrhávat, matka s ním vyhledala [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] které pracovalo s matkou, [REDAKCE] a pozvalo si též obžalovaného [REDAKCE] [REDAKCE] nechtěl k otci jezdit, postupem času se to zklidnilo a styk probíhal. V roce

2011, těsně před vánocemi 2011 matka obžalovanému s ohledem na probíhající trestní řízení kontakt s [REDAKCE] znemožnila. Umožnili kontakt s otcem u nich na pracovišti za její přítomnosti. Z [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] si vyžádali písemnou zprávu, pozvali si tam matku na 21.3.2011, měli domluvu, že pokud to neoznámí na policii matka, učiní oznámení OSPOD Městského úřadu v [REDAKCE] [REDAKCE] z úřední povinnosti. Matka sama dochází k psychologovi [REDAKCE] [REDAKCE] jednala s ním, chtěla se ujistit o tom, zda matka své jednání nepromítá do chování [REDAKCE] Matka uvedla při šetření 7.3.2011, že [REDAKCE] v krizovém centru řekla, že jí otec [REDAKCE] pohlavně zneužíval. [REDAKCE] [REDAKCE] ji měl vysvlékat do půl těla, osahávat po celém těle, pusinkovat ji, pokládat do postele a lehat si na ni. S matkou se domluvily, že to ohlásí na policii. Více se to probíralo v [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] kde byla jednomu jednání též přítomna. Dále uvedla, že pan [REDAKCE] jim oznámil, že matka by měla žít ve společné domácnosti s mladistvým [REDAKCE] [REDAKCE] Při výslechu na policii si udělala záznam, [REDAKCE] vypovídala přirozeně, uvedla, že když jí byly asi 4 roky, pan [REDAKCE] se s ní koupal, ve vodě najednou plavalo něco bílého, řekla to mamince, ta přišla a panu [REDAKCE] vynadala. Pak se stalo, když jí bylo asi 6 let, přišel za ní pan [REDAKCE] do pokojíčku, chtěl, aby si svlékla tričko, on si ho rovněž svlékl, nezletilá to ukazovala na panenkách, lehli si na válečku, on ji lízal na přední části hrudníku, jinam jí nesahal, ani ruku nestrkal. Byli v kontaktu též s ošetřující lékařkou [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] paní doktorka k matce uvedla, že ji zná od útlého věku, rovněž jako její partnery, které jí matka představila. Diagnóza matky je dle lékařky [REDAKCE] osobnost.

Svědék [REDAKCE] [REDAKCE] ve své výpovědi před soudem uvedl, že tomu, co je obžalovanému kladeno za vinu, nebyl nikdy osobně přítomen. Matka mu jednou říkala, když přijeli z [REDAKCE] že mělo dojít k osahávání [REDAKCE] Zezačátku soužití matky s panem [REDAKCE] byl jejich vztah harmonický, když se narodil [REDAKCE] začalo to být mezi nimi vypjaté, často slyšel hádky, kvůli čemu vznikaly, neví. Myslí, že matka ukončila s panem [REDAKCE] soužití potom, co se začaly objevovat nějaké informace o tom zneužívání. Věřil tomu, co mu matka řekla. Pan [REDAKCE] mu jednou po svém odchodu zaslal e-mail o tom, že matka je posedlá, že si vymýšlí a snaží se je poštvat proti němu.

V hlavním líčení byl dále přečten záznam o výslechu nezletilé [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] provedený dne 23.6.2011 policejním orgánem PČR, [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] za přítomnosti [REDAKCE] [REDAKCE] z OSPOD Městského úřadu v [REDAKCE] [REDAKCE] Nezletilá se vyjádřila k události ve vaně, dále uvedla, že když matka odešla, strčil ji pan [REDAKCE] do postele, začal ji lízat, chtěl po ní sex. Dále sděluje, že matce o všem řekla, až když jeli do [REDAKCE] dříve ne, protože jí obžalovaný řekl, že se matka bude zlobit a nebude ji mít ráda. Nezletilá uvedla, že jí obžalovaný svlékl tričko, ukazuje, kde ji obžalovaný lízal – od pasu nahoru a dále demonstruje prostřednictvím loutek, jak ležela v posteli, obžalovaný ji svlékl vrchní díl oblečení a lízal ji od pasu nahoru. Nezletilá sděluje, že neví, kolikrát to bylo, asi jednou, v dětském pokoji, obžalovaný měl svlečený vrchní díl oblečení.

Za souhlasu stran byl čten protokol o výpovědi nezletilé [REDAKCE] [REDAKCE] z přípravného řízení, která uvedla, že s [REDAKCE] byly od první třídy nejlepší kamarádky. Asi v polovině 4. třídy začala [REDAKCE] jezdit do [REDAKCE] zeptala se jí, proč tam jezdí. [REDAKCE] jí řekla, že ji znásilnil táta [REDAKCE] [REDAKCE] nemá [REDAKCE] ráda. Když jí [REDAKCE] řekla, že ji znásilnil, tak blíže nevysvětlovala, co jí dělal.

Dále byly v hlavním líčení dle § 213 odst. 1 tr. řádu konstatovány listinné důkazy, a to žádost obžalovaného [REDAKCE] [REDAKCE] o prominutí [REDAKCE] trestu [REDAKCE] včetně doplňujícího dopisu, e-mailová korespondence mezi obžalovaným a [REDAKCE] [REDAKCE] dále dopis [REDAKCE] OSPOD Městského úřadu v [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] adresovaný obžalovanému, konzultační závěr k asistenci při výslechu [REDAKCE] [REDAKCE] za účelem posouzení věrohodnosti oznamovatelky policejní psychologky [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] zpráva [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] z psychologické péče o nezletilého [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] a o nezletilou

██████████ ██████████ dopis obžalovaného ██████████ ██████████ dopis ██████████ po jednom z terapeutického sezení v ██████████ ██████████ zpráva ██████████ ██████████ psychologa Poradny pro rodinu, manželství a mezilidské vztahy, zpráva Pedagogické a psychologické poradny ██████████ ██████████ k nezletilé ██████████ zdravotní záznam praktické lékařky pro děti a dorost ██████████ ██████████ k ██████████ zdravotní záznam ██████████ ██████████ klinické psychologky, ██████████ ██████████ zpráva OSPOD Městského úřadu v ██████████ ██████████ fotografie nezletilé ██████████ od obžalovaného.

Z konzultačního závěru k asistenci při výslechu oznamovatelky ██████████ ██████████ bylo zjištěno, že z jejího projevu nevyplývají žádné symptomy psychopatologie, ohledně motivace k podání trestního oznámení nebyly shledány žádné nenávistné či mstivé pohnutky. Dle SVA (Statement Validity Assessment), který je využíván k posouzení validity v případech pohlavního zneužívání dětí a analýzy obsahu výpovědi oznamovatelky, je věrohodnost její výpovědi poměrně vysoká.

Ze zprávy dětské lékařky ██████████ ██████████ bylo zjištěno, že má v péči nezletilou ██████████ lékařka ve zprávě zmiňuje, že matka od počátku řešila zdravotní stav chlapceka ██████████ který byl mnohokrát vyšetřován na klinice v ██████████ Z pohledu lékařky jeho zdravotní stav nebyl závažný, dále lékařka ve zprávě uvedla, že matka používá zdravotní stav svých dětí proti svým partnerům.

Ze zprávy Městského úřadu v ██████████ ██████████ bylo zjištěno, že zdravotní stav ██████████ byl konzultován i s ██████████ ██████████ který uvedl, že jeho zdravotní stav je velice komplikovaný. ██████████ absolvoval řadu vyšetření z krve, která jsou objektivně daná a nedají se zmanipulovat. Dne 21.3.2011 proběhlo osobní jednání v ██████████ ██████████ kterého se účastnila ██████████ ██████████ z něhož vyplynulo, že oba rodiče mají uvolněné a neujasněné hranice sexuality, chovají se v oblasti intimity nevhodným způsobem, dále mají narušené rodičovské kompetence. Nezletilá ██████████ byla skutečně ze stran ██████████ sexuálně atakována, to co ██████████ řekla v ██████████ není implantováno matkou, matka silně selhává při ochraně nezletilé, není ze stran matky chráněna před kontaktem s p. ██████████ ██████████ vyvolalo osobní jednání s p. ██████████ hovořili zde i o otázkách sexuality a nezletilých dětí, ██████████ není schopen nahlédnout na to, co je žádoucí, co je přijatelné v kontaktu s dítětem, dá se říci, že jeho náhled je až naivní. ██████████ vnímá některé věci jako normální – prezence své sexuality, ejakulace před dítětem, bere to jako přirozenost. Doporučují vyhotovení znaleckých posudků z odvětví psychologie, psychiatrie a z oblasti sexuologie na oba rodiče.

K osobě obžalovaného ██████████ ██████████ bylo z aktuálního opisu z evidence rejstříku trestů zjištěno, že doposud nebyl soudně trestán. Z přípisu ██████████ ██████████ ██████████ ██████████ bylo zjištěno, že je považován za vzdělaného, obětavého, spolehlivého, skromného, poněkud plachého člověka.

Vyhodnocením důkazů dle § 2 odst. 6 tr. řádu soud dospěl k závěru, že obžalovaný ██████████ ██████████ se jednání popsaného ve výroku obžaloby dopustil. Ačkoliv sám toto jednání popírá, je usvědčováno především výpovědí nezletilé ██████████ ██████████ jejíž záznam byl v hlavním líčení přečten. Poškozená vypovídala spontánně, ukazovala názorně na loutkách, jakým způsobem a v jakých oblastech se jí obžalovaný dotýkal. Poškozená se s tímto jednáním ze strany obžalovaného svěřila až po určité době, což je s ohledem na výpověď psychologky a ředitelky ██████████ v ██████████ ██████████ i soudní znalkyně ██████████ ██████████ obvyklé. Psycholožka ██████████ ██████████ k tomu ve své výpovědi před soudem uvedla, že děti jsou bezprostředně poté, co dojde k sexuálnímu obtěžování, emočně zasažené a zmatené nepřiléhavostí dané situace, proto se s těmito zážitky svěřují obvykle později. Rovněž tak soudní znalkyně ve své výpovědi uvedla, že ze své praxe zná případy, kdy děti o těchto záležitostech hovoří až s určitým časovým odstupem. Psycholožkou ██████████ ██████████ z ██████████ ██████████ pak

bylo dále uvedeno, že vyhodnotila způsob, jakým [REDAKCE] o prožitých událostech hovořila, přičemž to na ni s přihlédnutím k počtu rozhovorů se sexuálně zneužívanými dětmi, a nabyla dojmu, že se nejedná o sdělení naučená matkou. Její emoční projev působil velmi autenticky. Nezletilá [REDAKCE] popsala situaci, která se odehrávala ve vaně a dále osahávání obžalovaným na horní polovině těla v podstatě shodně pracovníkům [REDAKCE] [REDAKCE] své matce, soudní znalkyni [REDAKCE] [REDAKCE] a policejní komisaře za přítomnosti [REDAKCE] [REDAKCE] z OSPOD Městského úřadu v [REDAKCE] [REDAKCE]. Pokud poškozená nezletilá nebyla schopna se přesně vyjádřit k četnosti sexuálního obtěžování ze strany [REDAKCE] [REDAKCE] dle názoru soudní znalkyně je to rovněž obvyklé u dětí, kdy ke zneužívání docházelo v jejich věku 5,5 – 6 let a o daných událostech mají hovořit ve věku kolem 10 let. Dítě si spíše vybaví prožitek, co se mu událo, není schopné popsat detaily a četnost předmětných událostí. Ze závěrů znaleckého posudku [REDAKCE] [REDAKCE] pak vyplynulo, že u poškozené nezletilé [REDAKCE] nebyly zjištěny sklony ke konfabulacím či bájně lhavosti, o jednání obžalovaného nehovořila veřejně s cílem upoutat na sebe pozornost apod. Rovněž výpověď matky [REDAKCE] [REDAKCE] se jeví být věrohodnou, byl to obžalovaný, který jí řekl o události, ke které došlo ve vaně, když se společně s nezletilou [REDAKCE] koupal, proto se později zaměřila na sledování chování obžalovaného vůči nezletilé. Když projevila pochybnosti, obrátila se na [REDAKCE] [REDAKCE] v [REDAKCE]. Jednání na [REDAKCE] v [REDAKCE] se účastnila i [REDAKCE] [REDAKCE] OSPOD Městského úřadu v [REDAKCE] [REDAKCE] kde byl dohodnut společný postup ohledně podání trestního oznámení na obžalovaného s tím, že pakliže matka tuto záležitost policejnímu orgánu neoznámí, podají trestní oznámení na jmenovaného z titulu úřední povinnosti sami. [REDAKCE] [REDAKCE] ve své výpovědi uvedla, že i ona se zabývala otázkou, zda matka nepromítá své jednání do chování [REDAKCE] v tomto ohledu hovořila s psychologem [REDAKCE] [REDAKCE] ke kterému matka nezletilé dochází. Toto se však nepotvrdilo, to, co [REDAKCE] v [REDAKCE] v [REDAKCE] řekla, matkou implantováno nebylo. Výslechu matky nezletilé byla přítomna i policejní psycholožka, která v uvedeném projevu neshledala žádné nenávistné či mstivé pohnutky. Z provedených důkazů vyplynulo, že matka ukončila vztah s obžalovaným na základě podezření ze sexuálního zneužívání nezletilé dcery. Obžalovaný uvádí na svou obhajobu, že se jednalo o mstu matky za sdělení OSPOD v [REDAKCE] [REDAKCE] ohledně jejího soužití s mladistvým [REDAKCE] [REDAKCE] poukazuje na časovou souvislost mezi příslušným sdělením a podáním trestního oznámení ze strany matky, tuto konstrukci však soud vyhodnotil jako účelovou, a to s ohledem na výše uvedené okolnosti podání trestního oznámení, jakož i způsob ukončení vztahu mezi obžalovaným a matkou nezletilé, kdy z e-mailové korespondence mezi zúčastněnými bylo zjištěno, že to byla [REDAKCE] [REDAKCE] kdo vztah ukončil, s čímž se obžalovaný z počátku nemohl vyrovnat. V tomto ohledu se zdá akt msty ze strany matky dítěte být nereálným. Rovněž tak se zdá pochybnou i motivace matky obžalovaného nespravedlivě nařknout v rámci probíhajícího řízení ve věci péče o nezletilého [REDAKCE] kdy matka se obrátila na [REDAKCE] vzhledem k tomu, že nezletilý začal koktat a nechtěl u obžalovaného být. Z výpovědi [REDAKCE] [REDAKCE] bylo zjištěno, že v závěru zprávy OSPOD je doporučeno vyhotovení znaleckého posudku z oboru psychiatrie, odvětví sexuologie u obou rodičů, a to z důvodu toho, že se chovají v oblasti intimity nevhodným způsobem ve vztahu k nezletilým dětem. K obžalovanému byl v přípravném řízení vyhotoven takový znalecký posudek, z jehož závěrů bylo zjištěno, že obžalovaný trpí [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] v důsledku které byly jeho ovládací schopnosti v době spáchání tr. činnosti podstatnou měrou sníženy. Vzhledem k uvedenému znalec navrhnul ochranné sexuologické léčení v ambulantní formě.

V rámci úvah o druhu a výši trestu dle § 39 odst. 1 a § 37 odst. 1 tr. zákoníku soud vyhodnotil jako výraznou polehčující okolnost dosavadní bezúhonnost obžalovaného [REDAKCE] [REDAKCE]. U nezletilé [REDAKCE] pak jednání, ke kterému došlo, nezanechalo nějaké trvalé následky, pouze přechodně se u ní objevily neurotické projevy. Vzhledem k tomu soud přistoupil k uložení ještě alternativního trestu odnětí svobody, jehož výši vyměřil při samé spodní hranici zákonné trestní sazby § 242 odst. 2 tr. zákona účinného do 31.12.2009, jehož výkon podmíněně odložil na

delší zkušební dobu v trvání 3 let. Dále obžalovanému uložil dle návrhu znalce též ochranné sexuologické léčení, a to v ambulantní formě.

Poučení: Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do osmi dnů ode dne jeho doručení k Okresnímu soudu v České Lípě, o kterém by pak rozhodoval Krajský soud v Ústí nad Labem - pobočka Liberec.
Odvolání musí být ve lhůtě osmi dnů od doručení opisu rozsudku nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu I. stupně, podle § 251 tr. řádu, také odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Odvolání je třeba zaslat ve trojím vyhotovení. **Toto právo nenáleží státnímu zástupci, který se jej výslovně vzdal.**

V České Lípě dne 21.2.2013

**JUDr. Alice Havlíková, v.r.
předsedkyně senátu**

Za správnost vyhotovení:
Iveta Plechatá

U s n e s e n í

Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci rozhodl ve veřejném zasedání konaném dne 5. června 2013 *o odvolání obžalovaného* [REDAKCE] *proti rozsudku Okresního soudu v České Lípě* ze dne 21.2.2013 č.j. 42 T 166/2011-226, *t a k t o* :

Podle § 256 tr. ř. se odvolání z a m í t á .

O d ů v o d n ě n í :

Napadeným rozsudkem Okresního soudu v České Lípě byl obžalovaný [REDAKCE] [REDAKCE], uznán vinným, že

- *v přesně nezjištěné době od 1.2.2007 do dubna 2008 v [REDAKCE] [REDAKCE] nejméně v jednom případě pohlavně zneužil dceru své družky nezletilou [REDAKCE], tím, že si s ní lehl do postele, svlékl ji na horní polovinu těla, hladil ji a líbal na prsou a břicho, říkal jí, že s ní chce mít sex, nejméně ve dvou případech byl s nezletilou v posteli a měl erekci a tohoto jednání se dopustil přesto, že věděl, že nezletilá je mladší 15 let a tato mu byla svěřena do dozoru, čímž ji vystavil nebezpečí přisvojení si návyků nevhodných pro její věk.*

Uvedené jednání bylo právně kvalifikováno jednak jako trestný čin pohlavního zneužívání dle § 242 odst. 1, 2 trestního zákona platného do 31.12.2009, a dále jako trestný čin ohrožování výchovy mládeže dle § 217 odst. 1 písm. a) trestního zákona platného do 31.12.2009.

Za to byl obžalovaný odsouzen podle § 242 odst. 2 tr. zákona účinného do 31.12.2009 a § 35 odst. 1 tr. zákona k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání dvou let.

Podle § 58 odst. 1 tr. zákona byl výkon tohoto trestu podmíněně odložen a podle § 59 odst. 1 tr. zákona byla stanovena zkušební doba v trvání tří let.

Podle § 72 odst. 2 písm. a) trestního zákona bylo obžalovanému uloženo ochranné sexuologické léčení, a to ambulantní formou.

Proti tomuto rozsudku podal obžalovaný v zákonné lhůtě odvolání, které odůvodnil sám i prostřednictvím své obhájkyne. Obžalovaný v odvolání podaném prostřednictvím své obhájkyne namítá, že od počátku popírá spáchání trestné činnosti a vysvětlil, co vedlo matku

nezletilé k podání trestního oznámení. Soud jeho obhajobu označil za účelovou a neuvěřil jí, navíc neprovedl obžalovaným i státním zástupcem navržené důkazy, které jak obhajoba, tak i obžaloba považovali za potřebné k náležitému objasnění věci. Obžalovaný tak poukazuje na pochybení soudu, pokud neprovedl výslech navržené svědkyně [REDACTED] ošetřující lékařky nezl. [REDACTED]. Ta pro účely trestního řízení vypracovala zprávu, jejíž obsah soud jako důkaz přečetl, když v této, kromě jiného uvedla, že matku nezletilé zná od roku 2001, v roce 2008 jí matka při návštěvě uvedla, že se obžalovaný chová [REDACTED] nevhodně, nic konkrétního neuvedla a dostala doporučení k odborníkům. Lékařka ve zprávě dále uvedla, že matka nezletilé používá zdravotní stav svých dětí proti svým partnerům a doporučila jí terapii, když soudem slyšená svědkyně [REDACTED] při svém výslechu, kromě jiného uvedla, že jí [REDACTED] sdělila, že matka nezl. [REDACTED] trpí [REDACTED]. Pokud se tedy obžalovaný od počátku hájil tím, že skutek nespáchal a matka nezletilé se mu mstí za to, že odešel od rodiny, je zklamaný jejím chováním a ona činila vše pro to, aby mu ve styku s dětmi zamezila, měl z pohledu obhajoby soud této poruše osobnosti matky věnovat patřičnou pozornost. Pokud byla matce nezl. [REDACTED] diagnostikována [REDACTED] měl se soud s příznaky této poruchy obeznámit aspoň obecně, což neučinil. Pokud by tak učinil, a zjistil by z dostupných informací projekty, jak se tato porucha osobnosti se projevuje, když v podaném odvolání popsal projevy této poruchy osobnosti. Pro tyto příznaky poruchy osobnosti měl soud vyhovět návrhu obhajoby obžalovaného i státního zástupce k výslechu [REDACTED] a ke zvážení vyhotovení znaleckého posudku na matku nezl. [REDACTED], který by měl objasnit obžalovaným tvrzené pohnutky matky. Matka nejprve obžalovaného nepravdivě obvinila ze zneužívání syna [REDACTED] a později, když se toto nepotvrdilo, dále ze zneužívání [REDACTED] až do okamžiku, kdy matku vyzvalo [REDACTED] o pohovor s [REDACTED], o žádném nevhodném chování obžalovaného k ní nehovořila. Slyšenými svědky bylo potvrzeno, že byla spokojená, zdravá, otevřená a spontánní děvče, které bylo rádo středem pozornosti. Nikdy se nikomu nesvěřila s tím, že by se k ní obžalovaných choval nevhodně, naopak bylo zjištěno, že [REDACTED] odchod obžalovaného od matky špatně snášela, že na bratra [REDACTED] žárlila proto, že se může s obžalovaným stýkat, neboť k němu měla pozitivní vztah a měl ho ráda. [REDACTED] obžalovanému říkala tatínku, měli spolu pěkný vztah, považovala ho za otce a obžalovaný se k ní choval jako k vlastnímu dítěti. O vzájemném vztahu obžalovaného a [REDACTED] navrhuje obžalovaný doplnit dokazování výslechem společných známých obžalovaného a matky dítěte, manželů [REDACTED]. Okresní soud svůj závěr opřel také o sdělení, že uvěřil výpovědi nezl. [REDACTED] která opakovaně shodně popsala situaci, kdy ji obžalovaný osahával na horní polovinu těla, shodně pracovníkům [REDACTED] své matce, soudní znalkyni, policejní komisařce za přítomnosti pracovnice OSPOD, ale tento závěr soudu není pravdivý. Soud nic takového nemohl zjistit, neboť [REDACTED] každému ze jmenovaných subjektů uvedla v průběhu krátké doby něco jiného, navíc ani tyto osoby nebyly schopny u soudu sdělit, co jim vlastně [REDACTED] řekla. Trestní stíhání bylo zahájeno pro skutek, dle kterého se měl obžalovaný opakovaně ve více případech dopustit nevhodného chování tím, že s nezl. [REDACTED] opakovaně ležel v posteli, svlékal ji, hladil, líbal na hrudníku, prsou, břiše, ústech a požadoval, aby mu to nezletilá opětovala, říkal jí, že chce mít sex, navíc nejméně ve třech případech s ní byl v posteli a měl erekci. V usnesení o zahájení trestního řízení je kromě jiného uvedeno, že matka nezl. [REDACTED] od prosince 2006 dbala na to, aby nebyla [REDACTED] v přítomnosti obžalovaného sama, poté po narození syna [REDACTED] zjistila, že obžalovaný byl s [REDACTED] nejméně ve třech případech

v posteli a měl erekci. Opakovaně upozorňovala obžalovaného na nevhodné chování, což vedlo v dubnu 2008 k jeho odstěhování ze společného bytu. Provedeným dokazováním však obžalovaný prokázal, a že to byl on, který od matky [REDACTED] odešel a ukončil společné soužití – viz. doložená korespondence. Matka [REDACTED] se svou poruchou osobnosti tuto situaci těžce snášela a vše vyvrcholilo poté, co si obžalovaný stěžoval na nevhodné chování matky proto, že žije se [REDACTED] letým [REDACTED] a žádal o prošetření poměrů v domácnosti. Obžalovaný tvrdí, že výpověď nezl. [REDACTED] není věrohodná a není spolehlivým důkazem k tomu, aby jej soud uznal vinným ze spáchání trestného činu. Soud její výpověď nehodnotil správně. Nezl. [REDACTED] o údajném zneužívání poprvé vypověděla počátkem roku 2011 po první návštěvě [REDACTED] kdy se svěřila matce. Matka o tomto rozhovoru uvedla, že nezletilá řkala, že ji obžalovaný svlékal, zatahoval do postele do jejího pokojíčku, že si na ni lehl, že jí měl říkat, že s ní chce mít to slovo na "s". Pracovnice krizového centra v [REDACTED] jako svědkyně uvedla, že s nezletilou začala pracovat v roce 2011, a to z důvodu podezření na sexuální zneužívání obžalovaným. [REDACTED] působila jako introvert (všichni ostatní slyšení svědci ji však hodnotí jako extroverta), sdělila, že ji obžalovaný zatahoval do postele, vysvlékal ji, hladil, líbal ji na celý hrudník, na prsa a říkal, že chce dělat to na "S", mělo se tak dít opakovaně. Svědkyně [REDACTED] sdělila, že na nezl. [REDACTED] jako [REDACTED] učitelka nezjistila žádné změny chování. Nezletilá byla velmi temperamentní, ráda se předváděla, byla vyzývavá, neviděli na ní žádné změny chování až poté, co začala dojíždět do krizového centra v [REDACTED]. O údajném zneužívání nezletilé jí řekla matka. Znalkyně [REDACTED] uvedla, že nezl. [REDACTED] se v podstatě ztotožňuje a přijímá postoje matky. I nenávistné hodnocení obžalovaného nezl. [REDACTED] je ovlivněno prostředím, ve kterém vyrůstá, tedy postoji matky. Dále uvedla, že při rozhovoru s nezletilou tato nedovedla popsat, jakým nevhodným způsobem se k ní obžalovaných choval, nebyla schopna popsat časové úseky, četnost, v čem nevhodné chování spočívá, hovořila o dotycích na horní polovině těla. Sama znalkyně uvádí, že nevěděla, jak kontakt obžalovaného s nezletilou nazvat, tak jej nazvala „zásah do osobní intimity těla“. Žádný další soudem slyšený svědek nedokázal soudu sdělit, jaké skutečnosti o údajném zneužívání jim nezl. [REDACTED] sdělila. Sama nezletilá byla slyšena v přípravném řízení, její výpověď je zaznamenána nosičem DVD. Její výpověď hodnotí obžalovaný jako nejistou, nevěrohodnou, sama neví, co se jí vlastně stalo, kolikrát ji obžalovaný obtěžoval, na dotaz, kolikrát se to stalo, uvádí asi jednou. Výpověď nezl. [REDACTED] byla provedena 20. 9. 2011. Obžalovaný trvá na tom, že se žádné trestné činnosti nedopustil a trestní stíhání, které bylo započato z podnětu matky nezletilé, je její pomstou. Údajný skutek se měl stát v době od 1.2. 2007 do dubna 2008, nezl. [REDACTED] byla policií vyslýchána v září 2011, opakovaně se měla svědkům o údajném zneužívání svěřit od počátku roku 2011 do svého výslechu na Policii České republiky. Její výpověď je odlišná, není schopna opakovat to, co sdělila počátkem roku 2011 ani v průběhu několika měsíců. Obžalovaný namítá a namítal, že její výpověď je ovlivněna matkou, která jí manipuluje v důsledku nenávisti k němu, což potvrdila i [REDACTED]. Matka nezl. [REDACTED] trpí dle lékařů poruchou osobnosti, která tomuto tvrzení obžalovaného nasvědčuje - viz její příznaky. Soud dle obžalovaného nesprávně hodnotil provedené důkazy a zejména neprovedl všechny důkazy, které by mohly potvrdit jeho obhajobu. Soud obžalovanému napadeným rozsudkem uložil ochranné sexuologické léčení ambulantní formou s odkazem na znalecký posudek z oboru psychiatrie. Dále své rozhodnutí soud neodůvodnil. Toto opatření považuje obžalovaný s ohledem na shora uvedené za nedůvodné a navíc soudem nezdůvodněné. Obžalovaný považuje námitky za uvedené za relevantní.

Provedeným dokazováním se nepodařilo prokázat, že se dopustil jakéhokoliv protiprávního jednání, soud neprovedl všechny důkazy, které jak obžalovaný tak státní zástupce navrhli, a proto obžalovaný považuje závěr soudu prvního stupně o své vině za nesprávný a navrhuje, aby odvolací soud napadený rozsudek zrušil v celém jeho rozsahu a vydal ve věci nové rozhodnutí, který obžalovaného zproští obžaloby.

Obžalovaný podané odvolání také zdůvodnil sám. Namítá, že neexistuje žádný přímý, určitý, klíčový svědek toho, že by se ti sice choval jakkoliv nesprávně. Nebál by se ani přímé konfrontace s [REDAKCE] detektoru lži, či čehokoli jiného, aby dokázal svou nevinu. Pokládá to za hon na čarodějnice. Byl odsouzena pouze na základě tvrzení, názorů, představ, domněnek a pochybných vědeckých metod. Napadá metodu i výsledek jeho vyšetření sexuologem [REDAKCE] když k tomuto uvádí, že sexuolog s ním chvilku mluvil, v jeho anamnéze není nic, co by bylo závadné. Ohrazuje se proti tomu, co následovalo. Nevěděl, že by následný postup mohl i odmítnout, když měl strach, aby odmítnutím vyšetření vše ještě nezhoršil. V průběhu vyšetření se cítil velmi nepříjemně, stísněné a zcela poníženo a ve stresu, když byl i sledován, zda se na promítané obrázky dívá a dráty má správně připevněné. Podle této metody pak ve svých 50. letech, kdy za celý jeho život se nic nesprávného v tomto ohledu vůči nikomu nestalo, dostal najednou na zbytek života a pro celou veřejnost ceich, že do určité míry je [REDAKCE]. Velmi ho to uráží a rmoutí, připadá si jak ve středověku. Je to ohromná křivda, když sexuolog přeci věděl, že je [REDAKCE] Kvůli podivnému promítání a následným grafům, ve kterých se nikdo nevyzná, by se měl ambulantně léčit. Dále má výhrady k činnosti [REDAKCE] Neví, zda příslušná pracovnice je znalkyní z oboru psychologie psychiatrie, jaké má vzdělání, jaké má zkušenosti, zda je to odbornice. Neví, jaké průkazné a jednoznačné metody používá. Není vševědoucí, aby odhalila zmanipulovanost a lživost [REDAKCE] Jedná se pouze o její názor a podezření, o které se pak opírají ostatní. Není zřejmé, proč soud k tomu přikládá takovou váhu, když běžní svědkové nemluví v jeho neprospěch, ale spíše ve prospěch. Ve všem je tedy značné důkazní vakuum, soudkyně vybírala a hodnotila důkazy selektivně, dle jeho názoru tendenčně. Když vypovídal v přípravném řízení na policii, a pak i u soudu, byl vyzván, aby mluvil pravdu. Učinil tak. Popsal, jak vypadaly všechny vztahy, domácnost, jak se choval či nechoval. je tam mnoho údajů, stačí číst pozorně. To nikdo pořádně neudělal nebo udělat nechtěl. Proč se dává přednost výpovědi [REDAKCE] před jeho výpovědí? Jaký smysl měly jeho výpovědi i písemné vyjádření? I svědecké výpovědi, že bylo vše v pořádku, mají svou váhu a vypovídací hodnotu, protože dotvrzují jeho život, dlouholetý osobnostní profil, charakter, chování a bezúhonnost. Všechny svědky, kteří podali svědeckou výpověď, vyžádal si soud. On sám v nalézacím řízení žádné svědky nenavrl. Nyní navrhuje, aby vypovídali jako svědci [REDAKCE] [REDAKCE] kteří mu sami poslali dopis a nabídli pomoc svědeckou výpovědí. Znali se ještě dříve, než se objevila matka poškozené, pak se několikrát viděli všichni i s dětmi. [REDAKCE] mohou také dosvědčit jeho osobnostní profil, i to, jak se chovala a reagovala matka nezletilé, jak se choval k [REDAKCE] a podobně. Mohou také dosvědčit, jak se normálně a pěkně schovat, například ke dvěma dívkám, které k němu násada chodili ve [REDAKCE] že bylo vše naprosto v pořádku. Rozhodnutí okresního soudu je pro něho likvidační. Především lidsky, osobně a rovněž i [REDAKCE] Nyní ho zastupují ve všech [REDAKCE] [REDAKCE] kolegové, včetně dalších [REDAKCE] musel alespoň takto udělat v dané situaci provizorní opatření kvůli zlomyslným útokům novinářů a kvůli platným předpisům a směrnicím [REDAKCE]

Krajský soud na základě včas a řádně podaného odvolání přezkoumal podle § 254 odst. 1 tr. ř. zákonnost a odůvodněnost všech výroků napadeného rozsudku, jakož i správnost postupu řízení, které vydání napadeného rozsudku předcházelo, když dospěl k těmto závěrům.

V prvé řadě je nutné zdůraznit, že napadený rozsudek byl vydán v řízení, v rámci kterého bylo postupováno v souladu s příslušnými ustanoveními trestního řádu a krajským soudem nebyly shledány žádné podstatné vady či pochybení, které by mohly mít vliv na objasnění věci či porušení práv obžalovaného na obhajobu. V tomto směru také není okresnímu soudu a jeho postupu nic vytýkáno a ani krajský soud nezjistil žádné skutečnosti, které by jej vedly k postupu dle § 258 odst. 1 písm. a) tr. ř. a zrušení napadeného rozsudku.

Soud prvního stupně také provedl při hlavním líčení prakticky všechny důkazy pro správné zjištění a posouzení stavu věci a vytvořil si tak potřebný podklad pro rozhodnutí v souladu s ustanovením § 2 odst. 5 tr. řádu. Krajský soud může bez pochybností konstatovat, že provedené důkazy okresnímu soudu plně postačily pro objasnění a zjištění skutkového děje bez důvodných pochybností. Pokud okresní soud zamítl návrh na výslech [REDAKCE] ošetřující dětské lékařky poškozené, a znalecké zkoumání matky poškozené, pak v tomto nepochybil. Skutečnosti zjištěné k osobě poškozené [REDAKCE] a její zdravotní stav popsala v podané lékařské zprávě, která je celkem stručná a jasná a nevyvolává žádné dohady. Obžalovaný se výsledkem lékařky fakticky domáhá prokázání skutečnosti, že matka poškozené nemá náhled na situaci a má trpět [REDAKCE] jak jednak vyznívá z lékařské zprávy a což i měla sdělit pracovníci OSPOD svědkyni [REDAKCE]. K tomu je ovšem nutno uvést, že [REDAKCE] jako [REDAKCE] lékařka, nemá žádnou prokázanou kvalifikaci k tomu, aby oprávněně a odůvodněně mohla určovat psychické diagnózy či poruchy u třetích osob. Kromě toho matka poškozené nebyla její pacientkou, není zřejmé, že by ji [REDAKCE] jakkoli vyšetřovala či zkoumala, tedy tento její závěr nemá a ani by neměl v ničem oporu, tedy vyslychat [REDAKCE] k duševnímu stavu matky by nemohlo přinést žádné objektivní, relevantní a věrohodné poznatky. K otázce navrženého zkoumání duševního stavu matky, svědkyně [REDAKCE] lze dále uvést, že tato je v pozici svědka, který nepřináší klíčové usvědčující poznatky a z ničeho nevyplývá nutnost takového zásahu do jejich práv. Podstatné také je, že k otázce věrohodnosti a postoje svědkyně byla navíc vypracována zpráva policejním psychologem, který byl přibrán ke konzultaci a asistenci při výslechu [REDAKCE] přičemž z této zprávy, viz. č.l. 39-41, vyplývá, že z jejího projevu nevyplývají žádné symptomy psychopatie a ohledně motivace k podání trestního oznámení nebyly shledány žádné nenávistné či mstivé pohnutky, přičemž z analýzy obsahu výpovědi oznamovatelky je věrohodnost její výpovědi poměrně vysoká. V tomto směru tedy rozsah dokazování okresnímu soudu nelze vytýkat.

Soud prvního stupně také dostal své povinnosti a provedené důkazy řádně vyhodnotil jednotlivě i ve vzájemné souvislosti a odůvodnil závěry z nich plynoucí. Krajský soud v hodnocení důkazů přitom nezjistil žádné logické nesprávnosti, které by jej mohly vést k závěru, že hodnocení důkazů neodpovídá ustanovení § 2 odst. 6 tr. ř.. Okresní soud rozvedl v odůvodnění svého rozhodnutí, z jakých důkazů vycházel při zjištění skutkového stavu a na základě jakých důkazů má za prokázané jednání obžalovaného. Krajský soud pak může skutková zjištění okresního soudu považovat za správná a odpovídající provedeným

důkazům. Okresní soud tedy nepochybil, jestliže v první řadě vycházel z výpovědi poškozené učiněné v rámci řízení přípravného dne 23.6.2011. V této své výpovědi poškozená [REDAKCE] a to i za přítomnosti obžalovaného i jeho obhájkyne a dále pedagogické pracovnice, popsala sexuální praktiky, které strpěla ze strany obžalovaného, které pak předvedla i prostřednictvím loutek. Jak je přitom zjištěno z výpovědi svědkyně [REDAKCE] OSPOD Městského úřadu v [REDAKCE], která byla přítomna uvedenému výslechu, poškozená vypovídala přirozeně, vše i ukázala na panenkách. Ve své výpovědi [REDAKCE] psychologka Dětského krizového centra [REDAKCE], tedy jde o osobu, která má velké zkušenosti se zneužívanými dětmi, jedná se o její specializaci, potvrzuje, že poškozená vykazovala stavy zneužívaného dítěte, její chování, sdělení a emoční projev včetně důsledků působil velmi autenticky a ve svědkyni nic nevyvolávalo dojem, že by [REDAKCE] měla tato sdělení naučené od matky, přičemž jak svědkyně uvedla, během svého působení v dětském krizovém centru vedla stovky rozhovorů se sexuálně zneužívanými dětmi. Je tedy zřejmé, že títo pedagogičtí pracovníky shledali u poškozené známky zneužívání, což výslovně uvedli i ve zprávě na č.l. 150-153 zpracované [REDAKCE] kde je výslovně uvedeno, že „nezl. [REDAKCE] byla skutečně ze stran [REDAKCE] sexuálně atakována, to co [REDAKCE] řekla zde v [REDAKCE] není implantováno matkou“. Také psychologka [REDAKCE] která vypracovala znalecký posudek k osobě poškozené a tuto zkoumala, ve svém posudku uvedla a u hlavního líčení vypověděla, že obecná věrohodnost poškozené je bez známek oslabení, kdy je nutno pouze počítat s možnostmi drobných neúmyslných nepřesností. Pokud pak jde o specifickou věrohodnost, tak nezjistila průkazně, že by poškozená byla ovlivněna jinou osobou, její reaktivita a popis události nemají charakter naučenosti, mentorování, je spontánní, a její sdělení o nevhodných kontaktech ze strany [REDAKCE], kdy doteky zasahovaly do její intimity, se jeví s vyšší mírou pravděpodobnosti jako reálné prožitky, což stvrdila i u hlavního líčení, kdy potvrdila, že ani vzhledem k chování matky nelze říci, že by výpověď poškozené byla absolutně zkreslená. Z výše uvedeného je tedy patrné, že všichni odborníci na problematiku dětí, a to i konkrétně na problematiku zneužívaných dětí, kteří přišli do kontaktu s poškozenou, včetně znalkyně, nepotvrdili, že by se mělo jednat o smyšlenou výpověď, o výpověď, která by neměla žádný reálný základ a která by byla poškozenou učiněna pouze pod vlivem matky. Jestliže tedy obžalovaný takovéto skutečnosti uvádí na svoji obhajobu a má za to, že celé jeho obvinění bylo ovlivněno působením matky, která takovýmto směrem působila na poškozenou, tak uvedené důkazy tuto obhajobu vyvracejí. K nevěrohodnosti uvedené obhajoby lze uvést i následující. Pokud by matka poškozené, svědkyně [REDAKCE] měla poškozenou navést, aby obžalovaného obvinila a motivem by mělo být především to, že obžalovaný upozornil na její soužití s [REDAKCE], pak tento údajný motiv nevyznívá věrohodně. Na vztahu svědkyně [REDAKCE] a [REDAKCE] kromě věkového rozdílu nebylo nic, co by mohlo vadit, také svědkyně [REDAKCE] vypověděla, že jako pracovnice OSPOD uvedla, že toto oznámení skutečně obžalovaný na jejich úřad podal, ale v době, kdy je prověřovala, tak chlapec byl zletilý, jednalo se sice o nevyvážený vztah, ale ona nemůže mluvit do vztahu dospělých svéprávných osob, pokud není poškozeno právo dítěte. Je tedy zřejmé, že předmětné oznámení obžalovaného svědkyni [REDAKCE] nijak nemohlo uškodit, žádné zanedbání péče zjištěno nebylo a tedy tato by neměla důvod se mstít. Podstatná je pak v úvahách o možné mstě ze strany ovšem jiná skutečnost. Jak je patrné z emailové korespondence svědkyně [REDAKCE] a obžalovaného, tak ta již dne 28.7.2008, viz č.l. 20, tedy o tři roky dříve, než bylo podáno trestní oznámení, píše obžalovanému, že k němu pro jeho chování cítí odpor, že si to

nechal „udělat“ od poškozené ve vaně, pozorovala jeho erekce v blízkosti poškozené, jeho sexuální orientace je pro ni nepřijatelná, tedy už v této době hovoří o shodných věcech, o kterých později vypovídala ona i poškozená, a pro které je obžalovaný stíhán. Stejně tak ze zprávy lékařky [REDAKCE] a psycholožky [REDAKCE] je patrné, že právě už v roce 2008 se jim matka poškozené svěřila s podezřením na pohlavní zneužití poškozené ze strany obžalovaného. Je tedy patrné, že předmětné skutečnosti svědkyně [REDAKCE] ventilovala veřejně mnohem dříve, než bylo podáno trestní oznámení a nelze tedy hovořit o tom, že toto by si vymyslela jako mstu až tehdy, kdy na ni obžalovaný poslal v roce 2011 kontrolu se strany OSPOD [REDAKCE]. Pokud by se pak mělo jednat o mstu, z důvodu jejího opuštění obžalovaným, pak by také mohla reagovat okamžitě, a ne až s několikaletým odstupem. V případě mstivé reakce by pak bylo možno uvažovat o tom, že by matka s dcerou, a to s ohledem na nyní již vyšší věk poškozené, mohly hovořit o výrazně aktivnějším sexuálním útoku, závažnějším zásahu do intimity poškozené, vyšší četnosti, což však zjištěno není, poškozená opakovaně hovoří pouze o líbání či lízání na horní polovině těla a o jednom incidentu spojeným s ejakulací obžalovaného. To, že by se mělo jednat o mstu ze strany matky poškozené, nepotvrzuje ani skutečnost, že matka namísto okamžitého trestního oznámení nejprve volila odborné konzultace s psychologem a trestní oznámení bylo podáno až za stavu, kdy matka byla vyzvána k podání trestního oznámení s tím, že jinak tak učiní krizové centrum. Tedy ani uvedená okolnost nespovídá možnému mstivému jednání matky. Zjištěné skutečnosti, časová posloupnost, pak nasvědčují spíše tomu, že matka poškozené začala celou situaci řešit ve chvíli, kdy pojala podezření, že by se obžalovaný mohl obdobným způsobem chovat i k jejich dítěti [REDAKCE]. Byla-li obžalovaným u hlavního líčení předložena emailová korespondence ze dne 14.8.2008, č.l. 194, kde svědkyně [REDAKCE] obžalovanému píše, že tento poctivě zkusil utvořit rodinu a nešlo to, trpěl, a proto ho nechala jít, pak je lze mít za to, že tato psala dopis tímto stylem, aby od obžalovaného získal souhlas se změnou příjmení dítěte, když z obsahu dopisu je patrné, že to bylo hlavním cílem celé korespondence, přičemž jinak o postoji matky k obžalovanému kromě již zmíněného dopisu ze dne 28.7.2008 svědčí i dopis ze dne 3.7.2008, č.l. 18, kde tato jasně hovoří o tom, že obžalovaného nemiluje, nic již nechce vysvětlovat a zdůrazňuje, že se s ním nechce stýkat nad rámec nutnosti a byla by ráda, aby se nestaral o její život, což i vyvrací tvrzení obžalovaného, že on opustil společnou domácnost proti její vůli a dokládal zmíněným dopisem ze dne 14.8.2008. Tedy všechny výše uvedené skutečnosti ve svém souhrnu vedou krajský soud k přesvědčení, že v jednání poškozené a její výpovědi není zjištěno ovlivnění třetí osobou, ani motivace a snaha matky pomstít se obžalovanému, a poškozená tedy popsala reálné zážitky. Jak je již výše uvedeno, o objektivní věrohodnosti poškozené dle znalkyně nejsou pochybnosti, poškozená popsala v čem spočívalo jednání obžalovaného opakovaně, v Dětském krizovém centru i před policií, stejně tak i své matce. Je-li v odvolání vytýkáno, že poškozená celé jednání nepopisuje vždy shodně, tak ani s tímto krajský soud nemůže souhlasit. Poškozená opakovaně potvrdila incident ve vaně a stejně tak vždy setrvala na tom, že obžalovaný ji vysvlékal na horní polovině těla a líbal ji tam, případně lízal, což i ukázala při výslechu na loutkách. Znalkyně [REDAKCE] přitom zdůraznila, že poškozená není schopna s ohledem na svůj tehdejší věk a časový odstup např. popsat jednotlivé situace, dochází k prolínání jednotlivých událostí a předmětné jednání může popsat spíše jen stručněji a vcelku, k čemuž u hlavního líčení doplnila, že pokud má nezletilá hovořit o událostech, které se udály v období jejich 5-7 let, až ve věku 10 let, tak si nemůže vybavit časové úseky, četnost, nedokáže přesně vyjádřit detaily, takové dítě si spíš vybaví prožitek, že se jí stalo

něco nepříjemného. Krajský soud poukazuje i na skutečnost, že ze strany obžalovaného se jednalo o sexuální ataky nízké intenzity, nebylo zasaženo do nejintimnější sféry poškozené, pro poškozenou se nejednalo o bolestivý či více traumatizující zážitek, proto tento lépe snášela a potlačovala, tedy její vzpomínky byly slabší, což je také ve shodě se znaleckým posudkem, kde znalkyně uvedla, že nezletilá uváděla nepříjemné dotyky na horní polovině těla, které znalkyně nazvala zásahem do tělesné intimity nezletilé, přičemž řada dětí se nesvěří s podobným jednáním, pokud tam nebyla agrese, bolest, dotyky na nejintimnější místa, nucení k nějakým sexuálním aktivitám s pachatelem. Výpověď poškozené tak i dle krajského soudu může poskytnout dostatečný a spolehlivý podklad pro správné a objektivní zjištění skutkového děje. Je nutno pak i uvést, že tato výpověď je i částečně podpořena samotnou výpovědí obžalovaného, který nepopřel skutečnost, že při společné koupeli s poškozenou ejakuloval do vany, když jeho vysvětlení o příčině spočívající v náhodném dotyku poškozenou, nepůsobí příliš přesvědčivě. Také matka poškozené potvrdila incident při koupeli a vypověděla, že chování obžalovaného vůči poškozené v ní vzbuzovalo, byť neměla žádný konkrétní poznatek, nepříjemné pocity, když ovšem vypověděla, že u obžalovaného v blízkosti dcery zaznamenala několikrát erekci. Zjištěnému jednání obžalovaného pak odpovídá i jeho osobnost, když v rámci znaleckého zkoumání jeho osoby znalcem [redacted] byla u obžalovaného vyšetřena [redacted] s velkou mírou pravděpodobnosti zjištěna [redacted]. V případě námitek uplatněných v rámci odvolacího řízení proti skutkovým zjištěním okresního soudu, tedy lze v podstatě uvést, že se okresní soud všemi namítanými skutečnostmi zabýval, vypořádal a v odůvodnění rozsudku vše dostatečným způsobem vyložil. Jak již krajský soud uvedl, lze tak jen konstatovat, že úvahy a závěry okresního soudu o vině obžalovaného vyplývají a mají oporu v provedených důkazech a okresní soud neopomněl žádnou důležitou okolnost. Přitom krajský soud, jako soud odvolací a nemůže sám bez dalšího, aniž by provedl nové dokazování, jiným způsobem hodnotit provedené důkazy a vytvářet jiný skutkový stav, než učinil soud prvního stupně, neboť je v zásadě vázán hodnocením důkazů soudem prvního stupně, když zasáhnout a odlišit se od takového hodnocení důkazů může pouze tehdy, pokud by hodnocení důkazů bylo v rozporu s formální logikou, bylo neúplné či nebralo na zřetel skutečnosti významné pro zjištění skutkového děje. Krajský soud v hodnocení důkazů ovšem žádné takovéto skutečnosti, které by mohly vést k závěru, že hodnocení důkazů neodpovídá ustanovení § 2 odst. 6 tr. ř., nezjistil.

Krajský soud se pak mohl ztotožnit i s právní kvalifikací jednání obžalovaného, pokud na základě správně zjištěného skutkového stavu byl skutek právně kvalifikován jako trestný čin pohlavního zneužívání podle § 242 odst. 1, odst. 2 tr. zákona. Citovaná skutková podstata chrání mravní a tělesný vývoj dětí, jako osob mladších patnácti let. Spáchat tento trestný čin lze dvěma způsoby a to buď vykonáním soulože, nebo jiným obdobným způsobem. V případě jednání obžalovaného bylo shledáno naplnění znaku obdobným způsobem spáchání, který má celou řadu možností a variant. Mezi takový obdobný způsob lze nepochybně zařadit také osahávání, líbání na prsou a horní polovině těla, stejně jako ukájení obžalovaného pomocí dotyků poškozené. Lze tam tedy zahrnout jak aktivity prováděné na těle poškozené, tak i skutečnost kdy poškozená dotekem ve vaně uspokojila obžalovaného. Jednání obžalovaného přitom bylo vedeno cílem jeho sexuálního vzrušení nebo až uspokojení, přičemž kromě opakovaně zmíněného incidentu ve vaně bylo prokázáno, že u obžalovaného byla v blízkosti poškozené několikrát pozorována erekce, tedy docházelo ke vzrušení obžalovaného.

K naplnění kvalifikované skutkové podstaty je potom nezbytné splnění znaku, že pachatel zneužil osobu svěřenou jeho doзору. Tento znak byl také splněn, když přes skutečnost, že obžalovaný nebyl biologickým otcem, tento s poškozenou a její matkou žil ve společné domácnosti, vystupoval v roli otce a v rámci rodiny pečoval o poškozenou. Mezi jednáním obžalovaným a popsáním následkem je jednoznačně dána příčinná souvislost. Z hlediska zavinění jde o úmysl přímý podle § 4 písm. a) tr. zákona, když i samotná povaha skutkové podstaty předmětného zločinu vylučuje jinou formu zavinění. Zásadní pro tuto věc je, že obžalovaný znal věk poškozené a přesto se dopouštěl svého jednání za účelem svého pohlavního ukojení. Společenská nebezpečnost jednání obžalovaného je rovněž dána, neboť každé samotné takovéto jednání vůči malému dítěti je nutno považovat za významně společensky nebezpečné, což i ukazuje výrazná trestní sazba, přičemž jednání obžalovaného, přes nízkou intenzitu, mělo na poškozenou vliv a poznamenalo ji, což nelze opomenout. Okresní soud ani nepochybil v úvaze o užití právní kvalifikace dle trestního zákona č. 140/1961 Sb., účinného v době spáchání trestného činu, neboť zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, účinný od 1.1.2010, není příznivější, tudíž je vyloučeno užití nového trestního zákoníku v souladu s § 2 odst. 1 tr. zákoníku dle zásady zákazu retroaktivity zákona v neprospěch stíhané osoby.

Bez závad byl také shledán výrok o trestu. Okresní soud správně zjistil skutečnosti mající význam pro druh a výměru trestu tak jak vyplývají z ustanovení § 23 odst. 1 tr. zákona i § 31 odst. 1 tr. zákona. Okresní soud poukázal na skutečnost, že obžalovanému nepřítěžovala žádná skutečnost a naopak v jeho prospěch lze hodnotit, že před spácháním skutku vedl řádný život. Výrazným způsobem lze přihlédnout též k tomu, že obžalovaný, jak je už i výše uvedeno, se omezil jen na skutečně nízkou formu sexuálního útoku na poškozenou, a přestože jeho jednání mělo vliv na projev poškozené, nepřivedlo jí žádné trvalé a výrazně traumatické zážitky a prožitky. Pokud tedy okresní soud uložil pouze výchovný trest a uložil obžalovanému trest odnětí svobody v trvání dvou let, tedy trest na samé dolní hranici trestní sazby, podmíněně odloženým na zkušební dobu v trvání tří let, tedy při polovině zákonné trestní sazby, pak takovýto trest zcela odpovídá všem zákonným hlediskům, zdůrazňuje výchovný účel trestu, výstrahu obžalovanému do budoucna, a krajský soud jej nemůže považovat za trest nepřiměřeně přísný.

Vytknout není třeba okresnímu soud ani uložení ochranného opatření, a to ochranného sexuologického léčení v ambulantní formě. Okresní soud tento svůj závěr sice nezdůvodnil, ale přesto jeho rozhodnutí má oporu v provedených důkazech. Je nutno poukázat na závěry znaleckého posudku [REDAKCE], který zdůraznil, že obžalovaný mohl jednat pod vlivem [REDAKCE] která podstatnou měrou ovlivnila, snížila, jeho ovládací schopnosti. Také z šetření krizového centra a OSPOD je zřejmé, že obžalovaný není schopen nahlédnout na to, co je žádoucí, co je přijatelné v kontaktu s dítětem, jeho náhled je až naivní, když i vnímá některé věci, prezentaci své sexuality, ejakulace před dítětem, jako normální a bere to jako přirozenost. Znalec potom hodnotí osobu obžalovaného jako rizikovou z hlediska sexuologického, což ho vedlo k návrhu na uložení této léčby, je přitom i zřejmé, že obžalovaný se dopustil jednání, které souvisí s poruchou sexuality. Uložená léčba pak obžalovanému umožní lépe zvládat případné riziko v souvislosti s touto deviací. Proto okresní soud postupoval správně, jestliže uložil ochranné sexuologické léčení v ambulantní

formě, čímž je sníženo riziko obžalovaného pro společnost i případná recidiva jeho závadového jednání.

Krajský soud tak na základě shora uvedených okolností neshledal žádné okolnosti vedoucí ke změně či zrušení napadeného rozsudku, a proto bylo odvolání obžalovaného jako nedůvodné podle § 256 tr. ř. zamítnuto.

P o u č e n í :

*Proti tomuto rozhodnutí **n e n í** další řádný opravný prostředek přípustný.*

*Proti tomuto rozhodnutí může obžalovaný a nejvyšší státní zástupce podat **dovolání**, a to do **dvou měsíců** od doručení tohoto rozhodnutí.*

Dovolání se podává u soudu, který ve věci rozhodl v prvním stupni a o dovolání rozhoduje Nejvyšší soud České republiky.

Dovolání lze podat jen z důvodů uvedených v § 265b odst. 1 tr. řádu a dovolání není přípustné proti důvodům rozhodnutí.

Obviněný může podat dovolání pouze prostřednictvím svého obhájce, podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť by takto bylo označeno.

V dovolání musí být vedle obecných náležitostí (§ 59 odst. 3 tr. řádu) podání uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu a z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu a odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) až l) tr. řádu, o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obviněného.

Rozsah, v němž je dovolání napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu lhůty k podání dovolání.

V Liberci dne 5. června 2013

Za správnost vyhotovení:
Martina Andraši

Mgr. František Bošík, v. r.
předseda senátu